

seeš lambi tullokest põllemas. Lääsime ülle silla ja
saine Ketsemani aeda, õllimäe jalla al. Mia ümber
on maddal müür; aed issi on koggoni harrimatta,
egga muud haljast seal nähha, kui monned kõrged
õllipuud. Ei need kül woi needsammad olla, mis,
kuida jut käib, Õnnisteggia päiwil jo seal ollid kas-
wamas; sest et Titus, kui Jerusalemma liina peäle
käis, keik puud liina ümbert laskis mahharaiuda.
Sedda õlli, mis neist pudest saab, wägga kalliks pe-
takse, ja puust tehakse ristikesi rinnus kanda.
Seäl weelgi näidetakse need paigad, kus Issand
palwet teggi, ja need kolm Apostlit maas maggasid.
Kus Judas Jesust, Temmale suud andes, omma
selttimeeste kätte ärraandis, siina paiga ümber on
Turgid kirowiaia teinud, sedda ärrawannutud maaks
nimmetades.

Kristusse üllestoumissse teisel päwal lääsim
hulga ristiinnimeeste seltiis Jordani jõgge watama,
siina kohta, kust Israeli rahwas läbbikäisid ja kus
Õnnisteggiat ristiti. Sggamees peši ennast jõe
seeš, täitis weega omma plasko, ja taškud piiskeste
kirowidega jõe põhjast, ja leikas ühhe paio oksokesse
ennesele mällestusseks ärra. Mi kaua kui teised jões
ollid, lääsim prohwetil Elisa kaewo waatma. (II
Kunn. R. 2, 19 — 22.) Wessi on wägga selge ja
maggus, ja petakse sedda sesammaks kaewuks, mis
prohwet Elisa terweks ja jodawaks teggi. (II Kunn.

R. 2 p.) Kaew on ühhe kõrge mäe jalla al; selle
mäe otsas õõldakse Kristust 40 päwa paastunud,
ja seal tedda ka kurjast waimust kiusatud. Mäe
peäl seisab üks kabbel.

Saine seält jälle laggeda peäle sanud, siis lää-
sime solamerre pole, mis piiblis ka laggeda mer-
reks ja päwatoussma poolteks merreks hütakse. Se
merri ehk järw on 11 pennikoormat põhhisest louna
pole pitk ja kolm pennikoormat lai, monnest kohhast
ka kitsam; kuus päwa kullub ärra tedda ümber-
käies. Kõrged kolledad mäed käiwad järwe ümber.
Ma ümberringi on koggoni siggimatta; polle seal
rogo suggugi egga rohho ladwa kaswamas; järwes
ei olle kalla, ei konnakarpigi seeš. Kallad, mis Jor-
dani jõggi allawiib, seal seeš kohhe ärrasurrewad.
Merri on üsna kurb, et liino heält polle kuulda;
sest, mis lind siina juhtub eksima, sedda järwe aur
kohhe tappab. Järwe wessi on kibbe solane, wih-
haw ja weidra maoga. Wee peäl on mittokord hulk
mäewaike uiumas, mis idda poolt ühhest mäest
woab, ja peagi tulb wõttab. Wessi on solast nen-
da raske, et mis siise wiisatakse, se pohja ei waiu,
agga solakord lööb temma ümber. Kirowidki järwe
ümber kattab solakord. Kes siina järwe lähhab
uiuma, selle ihho külge hakkab sool, ja wessi isse
kannab uiujat peäl, et ta, olgo ta ka uiumisse polest
ostkamatta, wee pinna peäle jääb. Kes omma Pead